

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De aliis Pontificibus, qui Monachi fuisse referuntur, dubia tamen fide. cap.
III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

De alijs Pontificibus, qui Monachi fuisse referuntur, du-
bia tamen fide. Cap. III.

S. BENEDICTVS I.

BENEDICTVS Bonosus, Bonifacij filius, Roma-
nius, ex Monacho Summus Pontifex 16. calend.
Iunii, Anno Christi 577. Indictio. 10. creatus: se-
dit An. 4. menses 2. dies 15. Ordinatione una men-
se Decembri creavit Episcopos 21. Presbyteros
5. & Diaconos 3. Obiit pridie calendas Augusti,
Anno Christi 580. Indictio. 13. & in Secretario Didi Petri sepultus
est. Vacavit sedes menses 4. Scripsit Epistolam unam satis prolixam
ad Dauidem Episcopum, de sancta Trinitate, quæ excusa est in To-
mo 1. Epist. Decretalium, Röma, anno 1591 in folio.

ANNOTATIO.

Hieronymus Plata de bono statu religiosi, lib. 2. cap. 18. & Donnus
Augustinus Florentinus Monachus Camaldulensis, hist. Camald.lib. 12
cap. 14. ex Collectorio Raymundi Hispani Monaci, libri Cathedrae Pon-
tificie auctoris, huius Pontificis Monachatum adnotatum habent. Con-
firmatur eorum auctoritas pictura ante annos centum, id est anno 1480,
facta in clauistro primo Monasterij nostri S. Benedicti, quod vulgo clau-
strum S. Symeonis appellatur, in quo hic Pontifex in habitu Monaci
depictus cernitur, cum hac inscriptione; Benedictus Primus, ex Mono-
acho, Seruus Seruorum Dei electus & uocatus.

S. PELAGIVS II.

S. PELAGIVS II. Vinigildi filius; Romanus, ex Monacho
quarto vacantis sedis mense, pridie calendas Decembri, Anno
Christi 580. Indict. 13. Sancto Benedicto surrogatus, eius vices egit,
Annos 10. mens. 2. dies 10. Quo tempore ordinationibus diuibus
mense Decembri, fecit Episcopos 48. Presbyteros 28. & Dia-
conos 8. bonisque operibus plenus mortuus est, die 6. Idus Februario,
Anno Christi 591. Indictione 9. sepulturam habuit apud sanctum
Petrum; & vacavit sedes, menses 6. dies 24. Scripsit Epistles De-
cretales quinque: quæ excusæ sunt in Tomo 1. Episto. Decreta-
lium, supracitato.

ANNOTATIO.

Auctores supracitati Monachismum eius attestantur, & Platæ e-
quidem verba hec sunt. Pelagium quoque II, eum, cuius Gregorius
alumnus

alumnus & successor fuit, ex Monastico ordine processisse tradunt, tum alij auctores, tum eius libri auctor, qui Cathedra Pontificalis inscribitur, in quo Pontificum series diligenter texitur. Reliqua ex Panino desumpta.

S. BENEDICTVS II.

S. BENEDICTVS IUNIOR II. Ioannis filius, Romanus, ex Monacho Romano, incerti tamen Monasterij, Petri successor, Anno Domini 684. die 13. calendas Iulii pronunciatus, praeiuit in omni sanctitate mensibus 10. & diebus 27. & omnibus carus & acceptus decessit ipsis Idibus Maii, anno 685. ad S. Petrum sepultus. Vacavit sedes eo mortuo, menses 2. & dies 9.

A N N O T A T I O.

Hieronymus Plata de bono stat. relig. lib. 2. cap. 28. ex collectorio Raymundi Monachi Hispani, quem & citat Bugianus, colloquio primo hist. Monastica, huius Monachatum diligenter annotat, eiusq; opinio fulciri videtur auctoritatibus Platinae, Jacobi Philippi Bergom. lib. 10. Supplem. Chron. & aliorum nonnullorum, afferentium hunc Benedictum Rome ab inueniente etate Deo militare cœpisse, necnon doctrina, & exercitatione rerum Divinarum in tantum excelluisse, ut obinde admirabilis, & singularis ab omnibus haberetur. Verbum autem Militare, ut plurimum (scimus enim & diliter accipi posse) in rebus sacris accipi solet pro obsequio, quod Deo offertur in cœnobiosis sub observatione alicuius Regulae, ut videre est in Regula S. P. N. Benedicti, cap. 58. Ecce lex sub qua militare vis: & cap. 61. Et quia in omni loco uni Domino seruitur, uni regi militatur.

S. SERGIUS I.

S. SERGIUS, Tiberii filius Antiochenus Syrus, Panormi in Sicilia ortus, ex Monacho S.R. E. Presbyter Cardinalis T. S. Susan nae ad duas domos à Cunone Papa factus, deinde, Pontifex Maximus creatus, Anno 687. die 16. calen. Januarii, consecratus vero die Natalis Domini 3. seddit annos 15. menses 8. dies 23. ordinationibus duabus mense Martio fecit Episcopos 16. Presbyteros 18. & Diaconos 4. Obiit 6. Idus Septembris, Anno Domini 701. & sepultus est ad S. Petrum.

A N N O T A T I O.

Monachum frusse testatur Bugianus in Colloquio primo ex Chronicâ sua antiqua, quem sequitur Illescas lib. 6. c. 30. in repetitione nomium Pontificum Ordinis Monastici, at in corpore libri ritam eiusdem Pontificis describens, nihil simile de eo loquitur, nec quicquam de eius Monacha-

tu adfert. In pictura Clauſtri S. Benedicti Mantuanī in habitu Monachali visitur cum eius nomine subscripto, sed Elogium illi appositum ex ueritate perijt. Præter hos legi neminem qui de eius Monachismo nec uerbum quidem adferat, & ideo eius fides apud prefatos auctores remaneat;

S. IOANNES VI.

S. IOANNES VI. Græcus, ex Monacho, Pontifex creatus, anno 701. in locum Sergii ipfis calendis Nouembris, & consecratus 8. Idus eiusdem, seddit annos 3. menses 2. dies 13. ordinatione unica creavit Episcopos 15. Presbyteros 9. & Diaconos 11. Obiit (ut non nulli aiunt) martyrio, anno 705. sepultus ad S. Petrum.

A N N O T A T I O.

Bugianus ex Raimundo, quem sequitur Illescas lib. 6. c. 30. in Recapitulatione Pontificum, eius Monachismi auctores sunt. Depictus est in Clauſtro Mantuano, cum hoc Elogio sibi, & alijs duobus commune: Gregorius Magnus, Hilarius I. Ioannes VI. tam magni uirtute, quam doctrina clari, ex Monasticæ Religionis professione ad sublime Flaminij fastigium proueget. Trittemius tamen lib. 4. c. 20. omnino Monachum fuisse pernegat, quem & nos libenter sequimur, cum eius rei testes satis probabiles non existent.

S. GREGORIVS III.

S. GREGORIVS III. Ioannis filius, Syrus, ex Monacho, & S. R. E. Presbytero Cardinale, die 14. calendas Aprilis Papa creatus, octauo calendas eiusdem consecratus est, Anno Christi 731. Indictio. 14. & tribus ordinationibus, mense Decembri celebratis, in quibus Episcopos 80. Presbyteros 24. & Diaconos 3. creavit, obiit die 4. calendas Decembri, Anno Christi 741. Indictio. 9. cum sedisset, An. 10. menses 8. dies 10. Sepultus ad S. Petrum. Vacavit sedes, dies 8. Scripsit ad Leonem & Constantinium Imperatores, Commissorum, lib. 1. Ad eosdem, lib. 1. Contra eosdem, lib. 1. Epistolam, lib. 1. quarum quinque reperiuntur in Tomo 2. Epistolarum Decretalium supracitato. Scripsit & ad Vrsum Ducem Venetorum Epistolam unam, cuius exemplar extat apud Sabellicum Enneadis 8. libro 7.

A N N O T A T I O.

Petrus Bugianus colloquio primo hist. Mon. & Plata lib. 2. cap. 28. ut supra diximus ex Raimundo Monacho Hispano Cathedra Pontificalis auctore huius Monachatum scriptis suis inservuerunt. Si qui sint alijs, praeter Illescam, lib. 4. cap. 27. nullum uidi.

S. LEO

S. L E O III.

S. LEO III. Azuppij filius Romanus, ex Monacho S. R. E. Presbyter Cardinalis T. S. Susannæ, & postmodum Pontifex creatus 7. calen. Ianuarii, anno 796. die obitus Adriani Papæ, consecrationem accepit die sequenti, seditque annos 20. menses 5. dies 18. ordinationes tres habuit mense Martio, in quibus Episcopos 126. Presbyteros 30. & Diaconos 11. creauit. Obiit pridie Idus Iunii, anno 816. & sepultus est ad S. Petrum. Vacavit sedes, dies 20.

A N N O T A T I O .

Bugianus solus ex Cathedra Pontificia huius Monachatum probat: videtur tamen & in Claustro depictus, ut ex eius nomine quod ibidem legitur liquet, at elogium ueritate corruit. Illescas etiam in recapitulatione eius meminit, at in corpore libri de eo silet. Lector quod uelit sequatur, non enim uolumus obtrudere, quod probare nequimus.

S. VALENTINVS.

S. VALENTINVS, Leontii filius Romanus, ex Monacho S. R. E. Archidiaconus Cardinalis, à Paschali Papa factus, eidem mediatè succedere meruit, anno 827. die 19. cal. Ianuarij, & consecratus est die sequenti. Sedit mensem 1. & dies 10. obiit 11. cal. Februarij, anno 828. & sepultus est in S. Petro. Vacavit sedes dies 3.

A N N O T A T I O .

Bugianus, ex sua Cathedra, & Chronica antiqua, cui suffragatur Illescas lib. 4. c. 3 1. Monachū fuisse asserit. Consentit et pictura Mantuana, ubi depictus cernitur cū hoc elogio: Valentinus I. Damasus I. Anastasius III. ex humili Monachorū uita, ad Summū Pontificij apicem dignè electi, & merito asciti. Scribitur fuisse discipulus S. Paschalis I. Papæ, quod coniecturam magnā parit, eum aliquando fuisse Monachum.

GREGORIVS VIII.

GREGORIVS VIII. Albertus antea uocatus natione Samnis, patria Beneuetanus, familia de Mora, nobili & honorata ortus, ex Monacho, a Papa Adriano IIII. S. R. E. Diaconus Card. S. Susannæ, mox Presbyter S. Lauréii in Lucina; deinde Cancellarius: postremò Pontifex Max. creatus Ferrariæ, anno 1187. die 4. cal. Nouembris, sedit mensem 1. dies 27. Obiit eodem anno 8. cal. Ianuarii Pisis in Tuscia, & ibidem in cathedrali sepultus est. Vacavit sedes dies 8.

A N N O T A T I O .

Bugianus ex Cathedra, & Cronica antiqua, & Illescas lib. 5. c. 29. eius Monachatus meminerunt, qui cum valde nobis suspectus sit, quod nullus alius simile quid afferat; Lectoris arbitrio relinquimus.

L 4 De